

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

Dosar nr.26/J/2014

SECȚIA PENTRU JUDECĂTORI ÎN MATERIE DISCIPLINARĂ

HOTĂRÂREA NR.3J

Ședința publică din 18 februarie 2015

Președinte

Judecător dr.

Judecător

Judecător

Judecător

Judecător

Pe rol soluționarea acțiunii disciplinare formulată de Inspecția Judiciară împotriva pârâtului C. G., judecător în cadrul Curții de Apel– Secția a II-a, având ca obiect săvârșirea abaterii disciplinare constând în „încălcarea prevederilor legale referitoare la incompatibilități și interdicții privind judecătoria și procurorii” prevăzută de art. 99 lit. b) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

La apelul nominal făcut în ședință publică, a răspuns Inspecția Judiciară,

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

prin reprezentant - inspector judiciar, judecător I. D. V., lipsă fiind pârâtul judecător C. G..

Procedura de citare legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei de către grefă, care învederează faptul că la data 16.02.2014 pârâtul a depus prin e-mail o cerere de amânare a cauzei fiind în imposibilitate de prezentare.

Secția acordă cuvântul asupra cererii de amânare a cauzei formulată de pârât:

Inspecția judiciară, prin reprezentant, se opune încuviințării cererii de amânare formulată de către pârât, fiind neîntemeiată.

Având în vedere că la termenul de judecată din data de 21 ianuarie 2015 s-a dispus, în temeiul disp. art.13 alin.(3), art.222 și art. 221 Cod procedură civilă, amânarea judecății tocmai pentru a garanta pârâtului dreptul la apărare și reținând că acesta a precizat în cuprinsul cererii formulate la data de 16.02.2015 că nu înțelege să își angajeze un apărător, Secția va respinge solicitarea pârâtului de amânare a judecății cauzei .

Secția acordă Inspecției Judiciare cuvântul atât pe formulare de probatorii cât și asupra probelor solicitate de pârât prin întâmpinare.

Inspecția Judiciară, prin reprezentant, arată că solicită proba cu înscrisurile aflate la dosarul cauzei. Cu privire la solicitarea de sesizare a Comisiei Europene, arată că pârâtul nu a indicat ce normă de drept european cere să fie interpretată. Referitor la cererea pârâtului de a se solicita de la curțile de apel din țară relații cu privire la situația judecătorilor aflați în concediu fără plată, solicită respingerea acestei cereri ca nefiind utilă soluționării cauzei. Cu

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

privire la proba cu martori solicită respingerea acesteia având în vedere că nu este indicată teza probatorie.

Deliberând asupra probelor solicitate de părți în cauză, Secția dispune:

În temeiul art.258 Cod procedură civilă raportat la art. 255 Cod procedură civilă încuviințează pentru ambele părți proba cu înscrisuri.

Cu privire la proba solicitată de pârât privind sesizarea Comisiei Europene ca prin organele ei specializate să-și exprime opinia cu privire la existența unei incompatibilități între funcția de judecător în România și funcția de judecător în cadrul misiunii EULEX, Secția, având în vedere că pârâtul nu a indicat ce normă de drept european solicită să fie interpretată, o va respinge, considerând-o neutilă cauzei.

Referitor la proba privind solicitarea de relații de la curțile de apel din țară, mai precis de la departamentele de resurse umane ale acestora, privind situația juridică a unor judecători aflați în concediu fără plată, Secția o va respinge ca neutilă cauzei.

Cu privire la proba testimonială solicitată de pârât, Secția o va respinge ca neutilă cauzei.

Nemaifiind alte cereri de formulat, Secția constată cauza în stare de judecată și acordă cuvântul pe fond:

Inspekția judiciară, prin reprezentant, solicită admiterea acțiunii astfel cum a fost formulată și aplicarea uneia din sancțiunile prevăzute de art.100 din aceeași lege, considerând că faptele pârâtului întrunesc elementele constitutive ale abaterii disciplinare prevăzute de art.99 lit. b) din Legea nr.303/2004.

Astfel, arată că pârâtul în perioada concediului fără plată aprobat de

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

președintele Secției a II-a a Curții de Apel, a exercitat și exercită în continuare funcția de judecător la Camera Privatizării la Curtea Supremă Kosovo, încălcând astfel interdicția prevăzută de art.5 din Legea nr.303/2004.

Art.5 din Legea nr.303/2004 instituie interdicția ocupării oricăror funcții publice sau private pe perioada deținerii funcției de judecător sau procuror, cu excepția celor prevăzute de lege. Textul legii vorbește de incompatibilitate, de fapt, se instituie în text o interdicție de ocupare de către judecători a oricărei funcții publice sau private, existând excepții prevăzute în legile care reglementează statutul magistratului, respectiv situația în care ocupă funcția de formator în cadrul Institutului Național al Magistraturii, Scolii Naționale de Grefieri sau ocuparea unor funcții didactice în învățământul superior, situația suspendării din funcție și situația detașării. Textul legii nu vorbește despre exercitarea funcției, ci despre deținerea funcției, ceea ce face ca simpla deținere a funcției de magistrat să atragă incompatibilitatea deținerii oricărei alte funcții publice sau private.

Apărările pârâtului au fost în sensul că funcția de judecător nu poate fi incompatibilă cu funcția de judecător, însă nu se susține în acțiunea disciplinară că ar fi incompatibilă, ci că prin modul în care a procedat, ocolind practic procedura detașării și Secția pentru Judecători din cadrul CSM, a fost încălcată interdicția prev. de art.5 din Legea nr.303/2004.

De asemenea, mai arată că, din corespondența purtată cu Departamentul de resurse umane al Misiunii EULEX Kosovo, a rezultat foarte clar că pârâtul a exercitat atribuții de judecător, textul art.5 din legea 303/2004, neprevăzând indicații geo-practice, neavând importanță dacă funcția ocupată se exercită în

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

[REDACTED]

România sau în altă țară, sens în care s-a pronunțat și Plenul CSM în anul 2009. La filele 115-125 din dosarul de cercetare disciplinară, se află răspunsul de la Departamentul resurse umane al Misiunii EULEX Kosovo, privind funcția ocupată de către pârât și totodată, prin corespondența purtată a fost solicitat acestui departament și contractul încheiat cu pârâtul, însă în răspunsul primit s-a arătat faptul că este nevoie de acordul pârâtului pentru comunicarea unei copii a contractului. În acest sens, Curtea de Apel a comunicat Inspecției Judiciare faptul că pârâtul și-a dat acordul pentru comunicarea contractului, însă Misiunea Eulex nu l-a trimis.

Se arată, de asemenea, faptul că pârâtul a făcut referire la Hotărârea nr.261/13.03.2008 a plenului CSM, care arată că judecătorii pot ocupa funcția de expert în cadrul programelor cu finanțare externă. Prin acțiunea disciplinară, inspecția judiciară nu susține contrariul, se poate ocupa funcția de expert în cadrul programelor cu finanțare externă, dar în condițiile prevăzute de lege și regulament, respectiv cerându-se un aviz prealabil, înainte de procedura de selecție și un aviz de detașare, după ce persoana a fost selectată.

Față de considerentele expuse, solicită admiterea acțiunii disciplinare, un argument în plus fiind faptul că pârâtul în răspunsurile adresate Inspecției Judiciare, arată că judecătorul, înainte de a urma procedurile internaționale și legile internaționale, trebuie să urmeze procedurile interne și că nici un stat nu poate fi obligat în vreun fel să-și reglementeze procedurile administrative pe care trebuie să le urmeze. Astfel, consideră că pârâtul în mod conștient a optat pentru încheierea unui contract cu Misiunea EULEX Kosovo și nu pentru detașare, fiind evident faptul că a știut foarte bine procedura ce trebuia urmată.

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

SECȚIA PENTRU JUDECĂTORI

Deliberând asupra acțiunii disciplinare de față, reține următoarele:

Prin acțiunea disciplinară înregistrată pe rolul Secției pentru judecători sub nr. 26/J/2014, Inspecția Judiciară a solicitat Secției ca, prin hotărârea ce o va pronunța, să dispună aplicarea uneia dintre sancțiunile prevăzute de art. 100 din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, pârâtului C. G., judecător în cadrul Curții de Apel – Secția a II-a, pentru săvârșirea abaterii disciplinare prevăzute de art. 99 lit. b) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicata cu modificările și completările ulterioare.

În motivarea acțiunii disciplinare s-a reținut, în esență, că începând cu data de 16 septembrie 2013 și până în prezent domnul C. G. - judecător în cadrul Curții de Apel se află în concediu fără plată, deținând concomitent atât funcția de judecător în România, cât și funcția de judecător în cadrul Curții Supreme Kosovo – Camera specializată în materia privatizărilor, în baza unui contract încheiat cu Misiunea EULEX Kosovo, care se află încă în derulare, judecătorul optând în mod voluntar și conștient să participe la procedura de selecție pentru ocuparea funcției în regim contractual și nu prin detașare.

Se arată că din înscrisurile depuse de către domnul judecător C. G. în cursul cercetării disciplinare, reprezentate de anunțul pentru selecție și specificațiile funcțiilor pentru care s-a demarat procedura de selecție la care a participat și domnul judecător în cadrul misiunii EULEX Kosovo, rezultă că pentru funcția de judecător în cadrul Curții Supreme – Camera specializată în materia privatizărilor - din cadrul Misiunii EULEX Kosovo, domnul judecător avea posibilitatea să opteze atât pentru ocuparea funcției prin detașare, cât și pentru ocuparea aceleași poziții prin încheierea unui contract, iar din declarația dată de domnul judecător în timpul cercetării disciplinare a rezultat că acesta a optat pentru ocuparea funcției în regim contractual.

În cursul verificărilor prealabile și al cercetării disciplinare domnul judecător C. G. a formulat, în esență, următoarele apărări:

-poziția sa este una contractată, nu detașată și a discutat problema cu alți colegi (judecători germani, cehi, polonezi, etc.) cărora li s-a părut hilar că funcția de judecător din România poate fi incompatibilă cu cea de judecător în Kosovo, în timp ce, implicit, se pretinde că în situația obținerii avizului C.S.M. această incompatibilitate nu mai există;

-funcția de judecător nu poate fi incompatibilă cu funcția de judecător, localizarea geografică nefiind relevantă, atât timp cât art.125 alin.3 din Constituția României și art. 5 alin.1 din Legea nr.303/2004 nu folosesc indicații geografice; domnul judecător a arătat că raționamentul său în sensul inexistenței incompatibilității este în concordanță cu Principiile de la Bangalore, unde, la a 4- a valoare, se arată că „judecătorul poate, condiționat de îndeplinirea adecvată a atribuțiilor sale, să desfășoare orice alte activități care

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

nu aduc atingere demnității funcției judiciare și nu îl împiedică să își îndeplinească atribuțiile sale de judecător” și prin prisma acestor dispoziții, neavând atribuții de judecător de îndeplinit în România, a susține că s-a încălcat interdicția prevăzută de art.5 din Legea nr.303/2004 este absurd, întrucât s-ar considera că există atâtea profesii juridice diferite câte sisteme de drept există în lume ori că un cetățean român judecător într-o altă țară decât România aduce atingere demnității funcției de judecător în România; domnul judecător a invocat și dispozițiile Cartei europene a statutului judecătorului care prevede că libertatea judecătorilor de a desfășura activități în afara mandatului lor juridic „nu poate fi limitată cu excepția cazului în care asemenea activități exterioare sunt incompatibile cu încrederea în, sau cu imparțialitatea sau independența judecătorului, cu capacitatea sa de a rezolva cu atenție și într-o perioadă rezonabilă de timp cazurile aduse în atenția sa”;

-domnul judecător a arătat că a cerut punctul de vedere unei asociații române de judecători și unei asociații europene și că este pregătit, dacă va fi cazul, să solicite și un punct de vedere din partea Comisiei Europene, apreciind că o practică a C.S.M. în sensul celor menționate de Inspekția Judiciară cu ocazia sesizării din oficiu, constituie o barieră administrativă indirectă în calea libertății de circulație a lucrătorilor în spațiul comunitar;

-nu este de acord cu punctul de vedere al Inspekției Judiciare referitor la caracterul general al normei prevăzute de art.54 din Codul Muncii și neaplicabilitatea acesteia în speță, domnul judecător considerând că această normă este aplicabilă și că, în perioada în care a beneficiat de concediu fără plată a fost suspendat din funcție, fiind de altfel considerat suspendat din

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

funcție și de către Departamentul Resurse Umane din cadrul Curții de Apel

În același sens se arată de către domnul judecător că nu este de acord cu faptul că dispozițiile art.62 alin.1 lit. a-c din Legea nr.303/2004 ar prevedea expres și limitativ situațiile în care operează suspendarea din funcție a magistraților, existând și alte situații, cum este cea prevăzută de art.52 alin.1 din Legea nr.317/2004 sau cea prevăzută de art.65 ind.1 alin.2 din Legea nr.303/2004 ori cea prevăzută de art.54 din Codul Muncii. Domnul judecător susține că, dimpotrivă, se aplică art.54 din Codul Muncii, ca și normă generală, întrucât regula „*ubi eadem est ratio, eadem solutio esse debet*” este cheia pentru înțelegerea corectă a art.62 alin.4 din Legea nr.303/2004; domnul judecător arată că s-a aflat în concediu fără plată, solicitat și aprobat cu respectarea dispozițiilor regulamentare și că, deși în rezoluția de începere a cercetării disciplinare se reține că cererile sale de concediu au fost aprobate de către conducerea instanței, cu zgârcenie, nu s-a utilizat formula „legal aprobat”;

-nu este de acord cu modul în care s-a fundamentat de către Inspecția judiciară caracterul relativ al incompatibilităților funcției de judecător, arătând că practic se acreditează ideea că C.S.M. se poate substitui legiuitorului constituțional și legiuitorului ordinar, încălcând astfel separația puterilor în stat. Domnul judecător arată că prin detașare nu se acceptă compatibilitatea și că acesta este un al caz de suspendare din funcție, așa cum este el calificat de legea generală (art.52 alin.1 lit. d din Codul Muncii);

-poziția de judecător în Kosovo trebuie raportată la statutul României de stat membru al U.E. și la obligațiile ce decurg din acest statut; în acest sens, domnul judecător invocă dispozițiile art.4(3) din Tratatul privind Uniunea

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

Europeană (versiunea consolidată), art.42(1) T.F.U.E., din care decurge obligația României, prin instituțiile sale, de a contribui la îndeplinirea atribuțiilor Uniunii;

-domnul judecător a invocat elemente de drept comparat, respectiv reglementări referitoare la statutul magistraților din alte state membre și a arătat că există și jurisprudență a Consiliului Superior al Magistraturii ce îi este favorabilă (fără a arăta în concret la ce hotărâri se referă), după cum, chiar în sentința Tribunalului depusă la dosar, există argumente care sunt apropiate de argumentele prezentate în apărare de către domnul judecător.

Inspekția Judiciară a reținut că din probele administrate în cursul verificărilor prealabile și cercetării disciplinare a rezultat că, în perioada în care domnul judecător C. G. a fost în concediu fără plată, a deținut concomitent cu funcția de judecător în România, funcția de judecător în cadrul Curții Supreme Kosovo – Camera specializată în materia privatizărilor, în baza unui contract încheiat cu Misiunea EULEX Kosovo, care se află încă în derulare, judecătorul optând în mod voluntar și conștient să participe la procedura de selecție pentru ocuparea funcției în regim contractual și nu prin detașare.

S-a apreciat că domnul judecător C. G. a încălcat interdicția prevăzută de art.125 alin.3 din Constituția României, art.5 din Legea nr.303/2004, art.101 din Legea nr.161/2003 privind unele măsuri pentru asigurarea transparenței în exercitarea demnităților publice, a funcțiilor publice și în mediul de afaceri, prevenirea și sancționarea corupției, precum și în art.21 alin.1 din Codul deontologic al judecătorilor și procurorilor.

Inspekția Judiciară apreciază că situația de fapt prezentată se circumscrie

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

abaterii disciplinare prevăzute de art.99 lit.b) din Legea nr.303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor constând în „încălcarea prevederilor legale referitoare la incompatibilități și interdicții privind judecătoria...”.

În drept, Inspecția Judiciară și-a întemeiat acțiunea disciplinară pe dispozițiile art. 44 alin. 1 și 3, art. 45 alin. 2 și art. 47 din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată.

Pârâtul a depus întâmpinare prin care a solicitat respingerea acțiunii disciplinare ca neîntemeiate.

În motivare a arătat că își menține apărările formulate pe parcursul cercetării disciplinare. Susține că acordarea concediului fără plată se face de către președintele instanței, pe baza unor considerente de legalitate și în unele cazuri de oportunitate, astfel că nu se poate reține că judecătorul optează voluntar să nu își exercite atribuțiile. Arată că pe perioada concediului fără plată devin inaplicabile incompatibilitățile pentru motivul că nu există situația ipoteză și anume exercitarea funcției de judecător. Susține că detașarea nu presupune o verificare a compatibilității funcțiilor deoarece art.125 alin.(3) din Constituție are o forță juridică superioară și nu se pot adăuga noi situații de excepție de la regula incompatibilității.

De asemenea, pârâtul a solicitat sesizarea Comisiei UE, care prin organele abilitate, să își exprime opinia cu privire la existența acestei incompatibilități, precum și ascultarea ca martor a doamnei judecător P. L. de la Tribunalul

La termenul de judecată din data de 18.02.2015 Secția a respins solicitarea pârâtului de sesizare a Comisiei Europene precum și proba testimonială constând în audierea doamnei judecător P. L..

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

Secția a încuviințat și administrat pentru ambele părți proba cu înscrisuri.

Din analiza materialului probator administrat în cauză, Secția reține următoarele:

Prin referatul din data de 5 iunie 2014, întocmit de inspectorii desemnați pentru efectuarea controlului privind eficiența managerială și modul de îndeplinire a atribuțiilor ce decurg din legi și regulamente de către judecătorii cu funcții de conducere de la Curtea de Apel, ce a făcut obiectul lucrării nr., s-a propus, în temeiul art.45 alin.2 din Legea nr.317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată și modificată, sesizarea din oficiu a Inspecției Judiciare în vederea efectuării unor verificări prealabile cu privire la aspectele identificate în timpul controlului, referitoare la executarea unui contract în cadrul Misiunii Uniunii Europene EULEX Kosovo de către domnul judecător C. G., din cadrul Curții de Apel, din perspectiva abaterilor disciplinare prevăzute de art.99 lit. b și m din Legea nr.303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, cu modificările și completările ulterioare.

La data de, în temeiul art.10 alin.6 din Regulamentul privind normele de efectuare a lucrărilor de inspecție de către Inspecția Judiciară, inspectorul-șef a dispus sesizarea din oficiu a Inspecției Judiciare, în legătură cu aspectele sesizate prin referatul mai sus amintit.

Sesizarea din oficiu a fost înregistrată la Inspecția Judiciară – Direcția de Inspecție Judiciară pentru Judecători, sub nr., la data de

În referatul cu propunere de sesizare din oficiu s-a reținut că, din datele

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

comunicate de Curtea de Apel referitoare la „Situția resurselor umane 1 ianuarie 2013 – 1 martie 2014”, a reieșit că domnul judecător C. G. se află în concediu fără plată începând cu data de 16 septembrie 2013 și apoi apare în evidențele transmise cu prelungire de concediu fără plată, de la 24 ianuarie 2014 la 14 iunie 2014.

De asemenea, s-a reținut că, fiind solicitate relații suplimentare de la Curtea de Apel, au fost transmise documente potrivit cărora domnul judecător a formulat mai multe cereri de concediu fără plată succesive, inclusiv pentru perioada actuală, rezultând din conținutul cererilor formulate că există indicii că acesta are un contract aflat în derulare în afara teritoriului României, în cadrul Misiunii Uniunii Europene în Kosovo (probabil misiunea EULEX), fără a fi solicitat avizul Consiliului Superior al Magistraturii, înainte de participarea la procedura de selecție pentru funcția pe care o ocupă și fără a solicita Secției pentru judecători a Consiliului Superior al Magistraturii detașarea pe această funcție.

Aceste aspecte au fost inserate și în concluziile raportului de control privind eficiența managerială și modul de îndeplinire a atribuțiilor ce decurg din legi și regulamente de către judecătorii cu funcții de conducere de la Curtea de Apel și instanțele arondate acesteia, raport ce a fost aprobat prin Hotărârea Secției pentru judecători a Consiliului Superior al Magistraturii nr.....

Prin aceeași hotărâre s-a luat act și de nota Inspecției Judiciare referitoare la obiecțiunile formulate de către domnul judecător C. G. cu privire la raportul de control, notă prin care se învedera Secției pentru judecători că obiecțiunile

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

formulate de către domnul judecător au fost depuse după termenul stabilit și că aceste obiecțiuni reprezintă apărări în fapt și în drept cu privire la sesizarea din oficiu a Inspecției Judiciare, înregistrată la Inspecția Judiciară sub numărul de mai sus, care, la data dezbaterii raportului, se afla în faza verificărilor prealabile.

În urma *verificărilor preliminare efectuate*, prin rezoluția din data de 02 septembrie 2014, s-a dispus, în temeiul dispozițiilor art.45 alin.6 lit. b din Legea nr.317/2004, republicată, *începerea cercetării disciplinare* față de *domnul C. G., judecător la Curtea de Apel*, pentru existența indiciilor de săvârșire a abaterilor disciplinare prevăzute de art. 99 lit. b și art. 99 lit. m - teza a II - a, din Legea nr.303/2004 republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Cercetarea disciplinară s-a desfășurat la sediul Curții de Apel, în perioada 07 – 08 octombrie 2014.

Domnul judecător C. G. a menționat că nu are obiecțiuni împotriva modului de efectuare a cercetării disciplinare, așa cum rezultă din procesul-verbal de efectuare și finalizare a cercetării disciplinare din data de 8 octombrie 2014.

Prin rezoluția din 3 noiembrie 2014 s-a dispus exercitarea acțiunii disciplinare față de domnul C. G., judecător la Secția a II – a a Curții de Apel, pentru săvârșirea abaterii disciplinare prevăzute de art. 99 lit. b) din Legea nr. 303/2004, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

De asemenea, s-a dispus, în temeiul dispozițiilor art. 47 alin.1 lit. c din Legea nr.317/2004, republicată, respingerea sesizării din oficiu a Inspecției

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

Judiciare, ca nefiind îndeplinite condițiile pentru exercitarea acțiunii disciplinare sub aspectul săvârșirii de către domnul judecător C.G. de la Curtea de Apel a abaterii disciplinare prevăzute de art.99 lit. m teza a II - a din Legea 303/2004, privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Referitor la situația de fapt, Secția reține următoarele:

Prin Ordinul nr..... al Inspectorului-șef al Inspecției Judiciare s-a dispus efectuarea unui control privind eficiența managerială și modul de îndeplinire a atribuțiilor ce decurg din legi și regulamente de către judecătorii cu funcții de conducere de la Curtea de Apel și instanțele arondate acesteia.

În timpul efectuării verificărilor la Curtea de Apel, echipa de inspectori desemnată în acest sens a constatat că, din situația resurselor umane aflate la dispoziția Curții de Apel în perioada 1 ianuarie 2013 – 1 martie 2014, rezulta că, începând cu data de 16 septembrie 2013, domnului judecător C. G. i s-a aprobat efectuarea unui concediu fără plată, până la data de 14 iunie inclusiv.

În legătură cu cererile de concediu fără plată formulate de către domnul judecător C. G. de la Curtea de Apel, din verificările efectuate au rezultat următoarele:

La data de 3 septembrie 2013, domnul judecător C. G. a formulat, în temeiul art.18 alin.1 din Regulamentul privind concediile judecătorilor și procurorilor, aprobat prin Hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr.325/2005, o cerere înregistrată sub nr.3505/22/A/2013, prin care solicita

încuviințarea efectuării unui concediu fără plată de 90 de zile lucrătoare – în perioada 16.09.2013 – 23.01.2014 - „pentru rezolvarea unor situații personale (în afara teritoriului României)”.

Cererea astfel formulată a fost aprobată de președintele Curții de Apel, care a emis decizia nr.122/BRU/5.09.2013, în care se prevede că în perioada 16 septembrie 2013 – 23 ianuarie 2014, domnul C. G. – judecător la Curtea de Apel – „își suspendă activitatea, fiind în concediu fără plată”.

La data de 7 ianuarie 2014, domnul judecător C. G. formulează o nouă cerere (înregistrată sub nr.31/22/A/2014), prin care solicită prelungirea concediului fără plată aprobat inițial pentru 90 de zile, până la data de 13 iunie 2014 inclusiv. În această cerere, domnul judecător precizează că prelungirea concediului fără plată îi este necesară „pentru ducerea la bun sfârșit a contractului început la 15 septembrie în cadrul Misiunii U.E. din Kosovo”.

Cererea domnului judecător a fost aprobată de către președintele Curții de Apel, care a emis decizia nr.1/BRU/10.01.2014, în care se prevede că domnului judecător urmează a i se prelungi concediul fără plată, începând cu data de 24 ianuarie 2014 și până la data de 14 iunie 2014.

La data de 28 aprilie 2014 domnul judecător C. G. formulează încă o cerere (înregistrată sub nr.1366/22/A/2014), prin care solicită prelungirea concediului fără plată până la data de 12 iunie 2015 inclusiv. În această cerere, domnul judecător precizează că prelungirea concediului fără plată îi este necesară „pentru continuarea contractului cu Misiunea U.E. din

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

Kosovo".

Cererea domnului judecător a fost aprobată de către președintele instanței, vicepreședintele Curții de Apel emițând în acest sens decizia nr.84/BRU/27.05.2014, în care se prevede că domnului judecător urmează a i se prelungi concediul fără plată, începând cu data de 14 iunie 2014 și până la data de 12 iunie 2015. Decizia anterior menționată s-a emis de către vicepreședintele instanței, pe baza cererii judecătorului aprobată de președinte, care la momentul emiterii deciziei se afla în concediu, fiind înlocuit de vicepreședinte.

La niciuna din cererile de concediu formulate, judecătorul nu a atașat contractul pe care îl invocă, așa cum rezultă din adresa nr.8/37/A/17.06.2014 (fila 64 dosar cercetare disciplinară) și adresa nr.8/37/A/4.07.2014 (fila 129 dosar cercetare disciplinară) a președintelui Curții de Apel

Urmare a aprobării cererilor de concediu fără plată de mai sus, în foile colective de prezență, domnul judecător C. G. figurează ca având suspendată activitatea.

Din corespondența purtată cu Departamentul Resurse Umane al Misiunii EULEX Kosovo și din adevărurile transmise Inspecției Judiciare pe această cale rezultă că, începând cu data de 15 septembrie 2013, domnul judecător C. G. exercită funcția de judecător în cadrul Curții Supreme – Camera specializată în materia privatizărilor - din cadrul Misiunii EULEX Kosovo, în baza unui contract valabil până la data de 14 octombrie 2014, cu posibilitatea prelungirii acestuia. Acest aspect rezultă și din punctul de vedere transmis de către domnul judecător C. G., precum și din declarația de

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

avere depusă de către domnul judecător C. G. pentru anul fiscal 2013.

Totodată, din adresa nr. 13166/1154/DRUO-CSM/2014 a Direcției Resurse Umane și Organizare din cadrul Consiliului Superior al Magistraturii rezultă că în evidențele direcției nu s-au înregistrat, în anii 2012-2013, cereri prin care domnul judecător C. să solicite un acord de principiu cu privire la o posibilă detașare în cadrul Misiunii EULEX Kosovo și nici cereri prin care să se solicite detașarea judecătorului la aceeași instituție.

Situația de fapt reținută rezultă atât din declarația dată de pârâtul judecător pe parcursul cercetării disciplinare cât și din înscrisurile depuse la dosarul cauzei.

Potrivit art. 99 lit. b) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificări constituie abatere disciplinară încălcarea prevederilor legale referitoare la incompatibilități și interdicții privind judecătorii și procurorii.

Prin urmare, abaterea disciplinară prevăzută de art. 99 lit. b) din Legea 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, presupune două variante normative.

O primă variantă se referă la situațiile în care judecătorii și procurorii sunt incompatibili să judece și, respectiv, să instrumenteze o cauză.

Cea de a doua, vizează nerespectarea de către judecători și procurori a prevederilor legale ce impun anumite interdicții.

În varianta normativă a încălcării dispozițiilor legale referitoare la interdicții, abaterea disciplinară constă într-o acțiune, reprezentând:

dobândirea unei anumite calități sau funcții incompatibile cu statutul de judecător sau procuror, desfășurarea unei activități de natură comercială sau de arbitraj, exprimarea, în anumite condiții, a unei opinii profesionale, asocierea sau exercitarea unui drept care, pentru magistrați, este limitat prin lege.

Pentru a asigura independența și imparțialitatea judecătorilor și procurorilor, legiuitorul a impus acestora interdicții ce vizează desfășurarea unor activități care au fost apreciate ca fiind incompatibile cu poziția pe care o deține magistratul în societate. Astfel, prin legile privind reforma sistemului judiciar român au fost instituite o serie de măsuri care au drept scop asigurarea celor mai bune garanții de competență, independență și imparțialitate a judecătorilor, pentru instaurarea unui sistem juridic eficient și echitabil, care să asigure supremația legii și respectarea drepturilor și libertăților persoanelor.

În legătură cu interdicțiile impuse judecătorilor și procurorilor **trebuie avut în vedere statutul funcției de magistrat, cu toate drepturile și obligațiile ce decurg din acesta.**

Potrivit definiției cuprinse în DEX **magistratul** este un membru al corpului judiciar.

Noțiunea de **statut** este definită ca poziția, starea, situația, **calitatea de a fi a cuiva sau a ceva.**

Statusul dobândit reprezintă poziția câștigată de o persoană prin învățare sau prin efort. Acest statut se conturează și se obține de către individ, în cadrul competiției cu toți cei care aspiră la el și prin exprimarea opțiunilor pentru poziția dorită a fi ocupată.

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

Prin urmare, prin dobândirea unui anumit statut profesional o persoană beneficiază de toate drepturile și trebuie să respecte toate obligațiile ce decurg din acesta.

În acest context, Secția nu va reține apărările pârâtului judecător C. G. în sensul că nu i se aplică dispozițiile privind regimul incompatibilităților și al interdicțiilor, pentru considerentele ce vor fi expuse în continuare.

Astfel, potrivit dispozițiilor art. 125 alin.(3) din Constituția României *„funcția de judecător și procuror este incompatibilă cu orice altă funcție publică sau privată, cu excepția funcțiilor didactice din învățământul superior”*.

Această interdicție este reluată și în art.5 alin.(1) din Legea nr.303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, care prevede că *„funcțiile de judecător, procuror, magistrat – asistent și asistent judiciar sunt incompatibile cu orice alte funcții publice și private, cu excepția funcțiilor didactice din învățământul superior, precum și a celor de instruire din cadrul Institutului Național al Magistraturii și al Școlii Naționale de Grefieri, în condițiile legii”*.

O reglementare similară se regăsește și în art.101 din Legea nr.161/2003 privind unele măsuri pentru asigurarea transparenței în exercitarea demnităților publice, a funcțiilor publice și în mediul de afaceri, prevenirea și sancționarea corupției, precum și în art.21 alin. (1) din Codul deontologic al judecătorilor și procurorilor.

Prin urmare, funcția de judecător este incompatibilă cu orice altă funcție publică sau privată *cu excepția situațiilor expres prevăzute de lege*.

Din această perspectivă, analizând dispozițiile legale ce reglementează regimul incompatibilităților și interdicțiilor aplicabile magistraților, Secția reține următoarele *situații în care devin inaplicabile aceste interdicții și incompatibilități* .

Astfel, excepția reglementată de art.125 alin. (3) din Constituția României coroborat cu art.5 alin.(1) din Legea nr.303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, permite judecătorului sau procurorului să dețină concomitent cu funcția de magistrat *„funcții didactice din învățământul superior, precum și a celor de instruire din cadrul Institutului Național al Magistraturii și al Școlii Naționale de Grefieri, în condițiile legii”*.

În situația suspendării din funcție în condițiile prevăzute de art.62 alin.(1) lit. a-c din Legea nr.303/2004, art. 65¹ alin. (2) din Legea nr.303/2004 și art.52 alin.(1) din Legea nr.317/2004, legiuitorul a prevăzut expres în art.62 alin.(4) din Legea nr.303/2004 că *„în perioada suspendării din funcție, judecătorului sau procurorului nu îi sunt aplicabile dispozițiile referitoare la interdicțiile și incompatibilitățile prevăzute de art.5 și art.8”*.

O altă situație în care dispozițiile legale speciale care reglementează statutul magistraților permit deținerea unei alte funcții concomitent cu cea de magistrat, este cea în care se dispune detașarea de către secția corespunzătoare a Consiliului Superior al Magistraturii. În acest sens, art. 58 alin.(1) din Legea nr.303/2004 republicată și modificată prevede: *„Consiliul Superior al Magistraturii dispune detașarea judecătorilor și procurorilor, cu acordul scris al acestora, la alte instanțe sau parchete, la Consiliul Superior al Magistraturii, Institutul Național al Magistraturii, Ministerul Justiției sau la*

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

unitățile subordonate acestuia ori la alte autorități publice, în orice funcții, inclusiv cele de demnitate publică numite, la solicitarea acestor instituții, precum și la instituții ale Uniunii Europene sau organizații internaționale".

Regulamentul privind transferul și detașarea judecătorilor și procurorilor, delegarea judecătorilor, numirea judecătorilor și procurorilor în alte funcții de conducere, precum și numirea judecătorilor în funcția de procuror și a procurorilor în funcția de judecător, aprobat prin Hotărârea Plenului C.S.M. nr. 193/2006, reglementează la art.7 detașarea magistraților la Consiliul Superior al Magistraturii, Institutul Național al Magistraturii, Ministerul Justiției sau unitățile subordonate acestuia ori la alte autorități publice (din România), pentru ca în art.7¹ să cuprindă norme referitoare la detașarea la o instituție sau un organism al Uniunii Europene.

Dispozițiile art. 7¹ din regulament instituie în sarcina judecătorului care intenționează să participe la un concurs pentru ocuparea unui post de expert național detașat, obligația de solicita acordul secției corespunzătoare a Consiliului Superior al Magistraturii, anterior participării la procedura de selecție, în vederea unei eventuale detașări ulterioare, în cazul în care postul dorit este obținut de magistrat.

Din analiza dispozițiilor legale menționate, rezultă că singura posibilitate pentru un magistrat de a fi numit într-o altă funcție în cadrul altor instituții decât instanțele și parchetele, este cea consacrată de art. 58 alin.(1) din Legea nr.303/2004 republicată și modificată, respectiv prin detașare dispusă de Consiliul Superior al Magistraturii. Detașarea exclude existența situației de incompatibilitate, tocmai prin faptul că împiedică, pe o perioadă limitată de timp,

exercitarea concomitentă a celor două funcții (Decizia nr.326/2004 pronunțată de Curtea Constituțională).

În consecință, din interpretarea acestor texte legale rezultă *în mod expres* că magistrații nu pot deține *nicio altă funcție publică sau privată, cu excepțiile prevăzute de lege.*

Sușinerile pârâtului în sensul că poziția ocupată în cadrul misiunii EULEX este una contractată și nu detașată, că funcția de judecător în România nu poate fi incompatibilă cu funcția de judecător în Kosovo și că prin ocuparea acestei funcții nu se aduce atingere demnității funcției de magistrat în România, nu pot fi primite în condițiile în care această situație nu se circumscrie excepțiilor prevăzute expres de lege. Ceea ce i se impută pârâtului judecător C. G. este faptul că a încălcat interdicția impusă de lege și anume aceea de a ocupa o altă funcție concomitent cu deținerea funcției de judecător în România.

Referitor la susținerea pârâtului că îi sunt aplicabile dispozițiile art. 54 din Codul muncii iar în perioada concediului fără plată este suspendat din funcție și astfel devin aplicabile dispozițiile art.62 alin. (4) din Legea nr.303/2004 care prevăd că pe perioada suspendării din funcție magistratului nu îi sunt aplicabile interdicțiile și incompatibilitățile prevăzute de art.5, Secția reține următoarele:

Potrivit art. 54 din Codul muncii, contractul individual de muncă poate fi suspendat, prin acordul părților, în cazul concediilor fără plată pentru studii sau pentru interese personale.

Acordarea concediilor fără plată este reglementată de art.79 alin.(2) din Legea nr.303/2004, care prevede că judecătorii și procurorii beneficiază de concedii fără plată în condițiile stabilite de Regulamentului privind concediile

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

_____ judecătorilor și procurorilor.

Hotărârea Plenului Consiliului Superior al Magistraturii nr.325/2005, de aprobare a Regulamentului privind concediile judecătorilor și procurorilor reglementează, în art.18, situațiile în care magistratul poate beneficia de concediu fără plată. După ce în alin. (1) al art.18 se prevede posibilitatea aprobării unui concediu fără plată pentru rezolvarea unor interese personale, într-o limită de 90 de zile, la alin.(2) al aceluiași articol se prevăd două situații în care este înlăturată această limită (a) îngrijirea copilului bolnav în vârstă de peste 7 ani, pe durata indicată în certificatul medical, b) însoțirea soțului sau, după caz, a soției sau a unei rude apropiate: fiu, fiică, soră, frate, părinte, pe timpul cât aceștia se află la tratament în străinătate, cu avizul obligatoriu al Ministerului Sănătății). De asemenea, în alin. (3) al art.18 se prevede posibilitatea acordării concediului fără plată și pentru alte interese personale, pe durata stabilită prin acordul părților.

Regulamentul mai sus menționat precizează expres, în art.19, că **„în perioada concediilor fără plată persoanele respective își păstrează calitatea de judecător sau procuror”**.

Mai mult, trebuie remarcat faptul că magistrații nu încheie un contract individual de muncă – *instrumentum probationis* – cu instanța, ce are personalitate juridică și în cadrul căreia își desfășoară activitatea, și nici cu o altă autoritate. Raportul de muncă al judecătorului este unul „atipic”, magistratul fiind numit și eliberat din funcție prin decret prezidențial de către Președintele României.

Atât judecătorii cât și procurorii au drepturi și le incumbă obligații ce au drept izvor legea sau regulamentul (cel al instanțelor judecătorești, respectiv al

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

[REDACTED]
parchetelor) și nu contractul de muncă.

De asemenea, cazurile de suspendare din funcție a judecătorului sau procurorului sunt expres prevăzute de legile care reglementează statutul magistratului, respectiv în art. 62 lit. a-c, din Legea nr.303/2004, art. 65¹ alin. (2) din Legea nr.303/2004 și art.52 alin.(1) din Legea nr.317/2004. Competența legală de a dispune cu privire la **suspendarea din funcție** a magistratului aparține Consiliului Superior al Magistraturii în cadrul unei proceduri expres reglementate, și nu Departamentului de Resurse Umane din cadrul Curților de Apel.

Astfel, în condițiile în care, pe perioada concediului fără plată „se păstrează calitatea de judecător și procuror”, rezultă că magistratul aflat în această situație are toate drepturile, obligațiile și interdicțiile pe care le impune statutul profesiei. Situația judecătorului aflat în concediu fără plată și care are raporturile de muncă suspendate nu este echivalentă, ca și regim juridic, cu situația judecătorului cu privire la care s-a dispus suspendarea din funcție în condițiile prevăzute de legile speciale menționate anterior. În privința acestuia din urmă, în considerarea măsurii dispuse, legiuitorul a prevăzut în mod expres că nu sunt aplicabile dispozițiile referitoare la incompatibilități și interdicții.

Această interdicție de a ocupa o altă funcție publică sau privată subzistă indiferent dacă această funcție se exercită pe teritoriul României sau în afara teritoriului României.

În acest context, se reține faptul că Plenul Consiliul Superior al Magistraturii, în ședința din data de 29 ianuarie 2009 (punctul 20 de pe ordinea de zi), în lucrarea nr. 2220/1154/2009 în care se solicita un punct de vedere

legat de posibilitatea unui judecător român de a-și păstra această calitate – prin beneficierea de concedii fără plată prelungite – și de a funcționa în același timp ca judecător într-un alt stat din Uniunea Europeană, a apreciat, cu valoare de principiu, că funcția de judecător este incompatibilă cu orice altă funcție publică sau privată, indiferent dacă exercitarea acesteia are loc în România sau în alt stat din Uniunea Europeană, având în vedere că dispozițiile art. 5 alin. (1) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, nu fac trimitere la funcțiile desfășurate pe teritoriul României. Hotărârea Plenului dată în acest caz a rămas irevocabilă prin respingerea de către instanța supremă a recursului declarat împotriva acesteia (decizia 2218/29 aprilie 2010, pronunțată în dosar nr.15900/3/2009).

În condițiile în care ocuparea unei funcții similare cu cea de magistrat într-un alt stat nu este prevăzută de lege ca și excepție de la regimul interdicțiilor și incompatibilităților, nu se poate reține că pârâtului judecător C. G. nu îi sunt aplicabile și obligațiile corelative drepturile conferite de statutul de magistrat în România.

Mai mult decât atât, textele art. 125 din Constituție, art.5 din Legea 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor și art. 101 din Legea 161/2003 privind unele măsuri pentru asigurarea transparenței în exercitarea demnităților publice, a funcțiilor publice și în mediul de afaceri, prevenirea și sancționarea corupției fac referire expresă la *noțiunea de funcție de judecător și de procuror fără a face distincție între magistratul care exercită efectiv atribuțiile specifice funcției și magistratul care, pentru o anumită perioadă de timp, nu îndeplinește*

aceste atribuții.

De asemenea, nu are relevanță din perspectiva laturii obiective a abaterii disciplinare prevăzute de art. 99 lit. b), apărarea pârâtului judecător C. G. în sensul că, în calitate de organ abilitat de lege cu gestionarea carierei magistratului, Consiliul Superior al Magistraturii ar putea înlătura interdicțiile prevăzute de lege procedând la detașarea magistratului pe o altă funcție. Astfel, detașarea se dispune în condițiile art.58 alin. (1) din Legea nr.303/2004, Consiliul Superior al Magistraturii apreciind dacă, în situația concretă a magistratului supus acestei proceduri, este respectat regimul interdicțiilor și incompatibilităților impuse de statutul funcției deținute.

În cauza de față, statutul de magistrat deținut de pârât impunea acestuia o anumită conduită și, în primul rând, respectarea obligațiilor și interdicțiilor cerute de profesie. Mai mult decât atât, independența sistemului judiciar îi conferă magistratului drepturi, însă, în egală măsură îi impune obligații. Sfera interdicțiilor și incompatibilităților este mai extinsă în privința judecătorilor și procurorilor decât în privința altor categorii profesionale nominalizate în cuprinsul capitolului II din Legea nr.303/2004 tocmai în considerarea statutului special al magistraților.

Cu privire la apărările pârâtului referitoare la obligațiile statului român în calitate de stat membru al Uniunii Europene, Secția reține că fiecare stat impune anumite criterii de selecție, condiții, cerințe, interdicții și incompatibilități cu privire la ocuparea funcției de magistrat, funcție publică de autoritate, aspect reținut și în art.39 din Avizul nr.3 al Consiliului Consultativ al judecătorilor europeni asupra principiilor și regulilor privind imperativele profesionale

aplicabile judecătorilor și în mod deosebit a deontologiei, comportamentelor incompatibile și imparțialității (care amendează Carta europeană a statutului judecătorului) care prevede că „*Linia precisă între ce este permis și ce nu este permis trebuie să fie trasă de fiecare țară în parte*”.

De asemenea, Secția reține că statele membre ale Uniunii Europene pot impune anumite restricții pentru ocuparea locurilor de muncă ce presupun o participare directă sau indirectă la exercitarea puterii publice, funcții ce presupun din partea titularilor lor existența unui raport specific de solidaritate față de stat, ca și reciprocitatea drepturilor și a îndatoririlor care constituie baza legăturii de cetățenie cu statul respectiv.

Or, magistratura constituie un astfel de domeniu și, date fiind condițiile impuse de lege pentru numirea în funcția de judecător în România, pârâtul C. G. avea obligația de a respecta interdicțiile și incompatibilitățile impuse de statutul funcției deținute.

Mai mult, dispozițiile de la pct.4.11.4. din Principiile de la Bangalore și cele de la art.37 din Carta europeană a statutului judecătorului citate de către domnul judecător în punctul său de vedere trebuie raportate la cele de la pct.4.12 din Principiile de la Bangalore care prevăd că „*Judecătorului îi este interzis să practice o altă profesie juridică cât timp deține funcția judecătorească*”. Practicarea dreptului include și activitatea desfășurată în afara instanței și fără nicio legătură imediată cu procesele din instanță. Astfel, dacă un judecător decide să aibă o pauză de activitate (cum este situația solicitării concediului fără plată pentru rezolvarea unor interese personale) timp în care este angajat cu normă întreagă într-o funcție ce implică atribuții jurisdicționale,

această împrejurare poate fi apreciată ca o activitate de practicare a dreptului în sensul pct.4.12 menționat anterior.

Mai mult, pct.6.1 din Principiile de la Bangalore prevede că *"atribuțiile judiciare ale unui judecător au precădere față de orice alte activități"*. În caz contrar, există riscul semnificativ ca judecătorul să acorde prea multă atenție acestui gen de activități, dacă ele sunt remunerate.

În acest context, Secția reține că deținerea și/sau exercitarea funcției de judecător într-un alt stat membru al Uniunii Europene ori în cadrul unei instanțe care funcționează ca parte a unei misiuni a Uniunii Europene într-un alt stat, are drept consecință încălcarea interdicțiilor și incompatibilităților ce incumbă magistraților de către persoana care deține, concomitent, funcția de judecător în România.

Modalitatea concretă în care pârâtul judecător C. G. a înțeles să acționeze a condus la încălcarea dispozițiilor legale privind regimul incompatibilităților și interdicțiilor impuse magistraților.

Din această perspectivă, susținerile pârâtului judecător nu sunt apte să acopere nici situația concretă în care s-a aflat judecătorul și nici consecința directă și imediată a încălcării obligațiilor profesionale.

Astfel, prin deținerea concomitentă a funcției de judecător în România și a celei de judecător în cadrul misiunii EULEX, se realizează conținutul laturii obiective a abaterii disciplinare prevăzute de art. 99 lit. b) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Forma de vinovăție ce caracterizează abaterea disciplinară prevăzută de

art.99 lit.b) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, în varianta normativă a încălcării dispozițiilor referitoare la interdicții, este atât intenția cât și culpa.

Legea nu condiționează existența acestei abateri disciplinare de o anumită gravitate a culpei, fiind suficientă o nesocotire în mod conștient a normelor legale ce impun obligațiile specifice magistraților.

În acest context, Secția reține că, vinovăția pârâtului judecător C. G. în săvârșirea faptei, este dovedită și rezultă din faptul că a optat pentru ocuparea funcției de judecător în cadrul misiunii EULEX Kosovo în regim contractual deși avea posibilitatea de a opta pentru ocuparea acestei poziții prin detașare iar legea îi cerea ca anterior participării la această procedură de selecție să solicite acordul Secției pentru judecătoria. În cadrul acestei proceduri, Secția pentru judecătoria avea abilitatea legală de a proceda la verificarea cerințelor impuse de lege, inclusiv acelea referitoare la respectarea regimului interdicțiilor și incompatibilităților.

Mai mult decât atât, indiferent de faptul că exista sau nu posibilitatea ocupării funcției în regim contractual, pârâtul judecător avea obligația, în considerarea calității de magistrat și în raport de valorile etice impuse de statutul deținut, să cerceteze cu atenție implicațiile acceptării unei asemenea funcții. Chiar dacă nu a prevăzut urmările faptei sale totuși pârâtul judecător putea și trebuia să prevadă eventualitatea afectării încrederii cetățenilor în sistemul judiciar.

Relevant sub aspectul laturii subiective este și faptul că pârâtul judecător C. G. a formulat ulterior exercitării acțiunii disciplinare o cerere prin care a solicitat

Secției pentru judecători acordul cu privire la o eventuală detașare în cadrul EULEX Kosovo, pentru postul de Appeals Judge for KPA Appeals (EK 20102), cerere care fost respinsă prin hotărârea nr.... din

Urmarea produsă prin săvârșirea acestei abateri disciplinare constă în deteriorarea încrederii și a respectului opiniei publice față de funcția de magistrat, cu consecința afectării imaginii justiției, ca sistem și serviciu în apărarea ordinii de drept. Astfel, prin conduita pârâtului judecător s-au creat premisele unei îndoieli cu privire la integritatea magistraților precum și a întregului sistem judiciar.

Pentru toate aceste considerente, Secția reține că prin probele administrate în cauză s-a făcut dovada îndeplinirii cumulative a elementelor constitutive ale abaterii disciplinare prevăzute de art.99 lit.b) din Legea nr.303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, motiv pentru care va admite acțiunea disciplinară formulată de Inspecția Judiciară împotriva pârâtului judecător C. G..

La individualizarea sancțiunii, aplicată în condițiile art. 100 din Legii nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată cu modificările și completările ulterioare, Secția va avea în vedere împrejurările, gravitatea concretă precum și consecințele faptelor săvârșite de pârâtul judecător.

De asemenea, Secția va avea în vedere faptul că valoarea socială lezată o reprezintă relațiile sociale referitoare la realizarea activității de justiție, în sensul larg al acestei noțiuni, care presupun, pe lângă organizarea și funcționarea în limitele legii, a organelor judiciare și îndeplinirea corectă a actului de justiție, pe planul raportului juridic de muncă, aceste relații transpunându-se în obligații și

îndatoriri profesionale ale judecătorilor, stabilite prin legi și regulamente.

În procesul de apreciere a individualizării sancțiunii nu trebuie pierdute din vedere sau minimalizate consecințele directe, imediate, ale faptelor magistratului, astfel cum au reliefate de probele administrate în cauză.

Totodată Secția va avea în vedere și faptul că, nici ulterior declanșării cercetării disciplinare și nici după respingerea cererii sale de detașare , pârâtul judecător C. G. nu a renunțat la funcția deținută în cadrul misiunii EULEX din KOSOVO și care a determinat situația de incompatibilitate descrisă.

Ținând cont de toate aceste împrejurări care, în mod obiectiv trebuie avute în vedere la individualizarea sancțiunii aplicate, reținând gravitatea faptelor astfel cum au fost descrise anterior și vinovăția pârâtului, precum și legătura de cauzalitate, Secția apreciază că se justifică aplicarea unei sancțiuni care să îi atragă atenția asupra gravității abaterii comise și a consecințelor acesteia, și care să aibă drept scop încetarea situației de fapt ilicite.

Ca urmare, față de disp.art.100 lit. e) din Legea nr.303/2004, republicată, potrivit căreia sancțiunile ce se pot aplica trebuie să fie proporționale cu gravitatea abaterilor, Secția apreciază că se impune aplicarea sancțiunii disciplinare a constând în „excluderea din magistratură”, orice altă sancțiune fiind lipsită de eficiență practică.

Văzând și dispozițiile art. 48 și art. 49 alin. (2) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată,

Pentru aceste motive,

**IN NUMELE LEGII
HOTĂRĂȘTE:**

Admite acțiunea disciplinară formulată de Inspecția Judiciară împotriva domnului C. G., judecător în cadrul Curții de Apel

În baza art. 100 lit. e) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, aplică domnului C. G., judecător în cadrul Curții de Apel, sancțiunea disciplinară constând în *excluderea din magistratură*, pentru săvârșirea abaterii disciplinare prevăzută de art. 99 lit. b) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Cu drept de recurs în termen de 15 zile de la comunicare, la Completul de 5 judecători al Înaltei Curți de Casație și Justiție.

Pronunțată în ședință publică astăzi, 18 februarie 2015.

PREȘEDINTE ,

Judecător

Judecător dr.

Judecător

Judecător

Judecător

Judecător

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

